

ת"פ 40820/02/15 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נגד ולדיסלב ששון

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 40820-02-15 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' ששון ואח'

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
בעניין: משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה

המאשימה

נגד

ולדיסלב ששון

הנאשם

ב"כ המאשימה: עוה"ד דפנה קרפל ומיכל בן דוד

ב"כ הנאשם: עו"ד שי רודה

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:

א. **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").

ב. **היזק לרכוש במזיד**, לפי סעיף 452 לחוק.

2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 20.3.14 הגיע הנאשם לביתו של המתלונן ורעייתו. הנאשם דפק על דלת הבית כשהוא אוחז בידו בקרש עץ גדול עטוף ברזל. הנאשם שאל את המתלוננת היכן נמצא המתלונן ומשהשיבה שהוא אינו בבית, ביקש הנאשם להיכנס לבית ולבדוק בעצמו. המתלוננת סירבה להכניס את הנאשם לביתה והציעה כי יתקשר בעצמו למתלונן. בהמשך התקשר הנאשם למתלונן שוחח עימו בטלפון ואמר לו **"תביא את השיק תבוא לפה, אני אשבור אותך, אני ארסק אותך, אתה לא בא - אני אשבור אותך"**. לאחר דברים אלו **השליך הנאשם את הטלפון על האדמה בחצר הבית, אחז בקרש וניפץ באמצעותו את חלון המטבח**. לאחר מכן יצא הנאשם מהחצר וניפץ באמצעות הקרש את שמשות רכבו של המתלונן אשר חנה בחניית הבית וכן הכה ברכב באמצעות הקרש. בהמשך איים הנאשם על המתלוננת ואמר לה: **"אני עוד אבוא בערב ונפוצץ אתכם"**.

3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן ונשלח לקבלת תסקיר שירות מבחן.

תסקירי שירות המבחן

4.

על פי תסקירי שירות המבחן, הנאשם כבן 43, נשוי ואב ל-3 ילדים. עלה ארצה בגיל 19 ושירת שירות צבאי כנדרש. עד לפני כשנתיים היה בעל עסק עצמאי עם המתלון. כיום עובד כשכיר לשביעות רצון מעבדו. הנאשם מסר כי בתקופה שלאחר ביצוע העבירה חש לחץ נפשי ומאז נוטל טיפול תרופתי בהמלצת רופא המשפחה. בהתייחסו לעבירה מסר כי בעקבות פניית רשויות המס לעסק אשר היה בבעלותו ובבעלות המתלון, נדרשו להשיב כספים, והנאשם נטל הלוואה ממשפחת רעייתו. לדבריו, המתלון התנהל באופן לא אחראי בכל הקשור לכספי העסק והוא חש תסכול וכעס רב נוכח התנהלות זו אל מול החובות שנצברו והפגיעה הכלכלית שמשפחתו ספגה. הנאשם תיאר כי ביום העבירה הגיע לביתו של המתלון במטרה ליישר את ההדורים ולא תכנן מלכתחילה לפגוע במתלון או ברכושו. אולם לאחר שגילה כי המתלון לא נמצא, התמלא זעם נוכח הצטברות הכעסים שחווה כלפיו, התקשה לשלוט בכעסו והתנהל באלימות כמתואר בכתב האישום. טען כי לא היה מודע לכך שרעיית המתלון בבית וביטא צער וחרטה על הפגיעה בה. הנאשם ביטא הבנה לפסול שבמעשיו ואולם נראה כי הוא עסוק בפגיעה שחווה מצד המתלון ומתקשה להתייחס באופן מעמיק לחומרת מעשיו וכן מצמצם מחומרת האלימות בה נקט ונוטה לתלות התנהלותו במצבו הרגשי. לאור התרשמות שירות המבחן כי הנאשם זקוק לטיפול ועל אף גישתו האמביוולנטית באשר להשתתפות בהליך טיפולי, שולב הנאשם בקבוצה טיפולית בתחום השליטה בכעסים והתנהגות אלימה והדיון בעניינו נדחה. בתום תקופה הדחיה מסר שירות המבחן כי הנאשם גילה חוסר מחויבות לטיפול ושלל את הצורך בו. הנאשם הגיע רק לחלק מהמפגשים וגם אז איחר משמעותית ושלל בעיותיו במצבו. לפיכך הוחלט להפסיק את השתתפותו בקבוצה. במפגש נוסף עם הנאשם, חזר ואמר כי אינו רואה צורך בטיפול, שלל בעיות בתפקודו וציין כי מדובר באירוע חריג וכי ההליך המשפטי מהווה עבורו גורם הרתעה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל יכולות הסתגלות למסגרות ולצד זאת מתקשה להתמודד סביב מצבי מצוקה ולחץ, ונוטה לתגובות אלימות וכי במסגרת יחסים קרובה צובר כעס ותסכול, ואז עולה הקושי בוויסות דחפים והתנהגות אלימה. עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם מתקשה לקבל סמכות, קיימת אצלו נוקשות חשיבתית והוא מתקשה לגלות אמפתיה למתלון וכן כי הוא מתקשה בשליטה בכעסים. מכלל הפרמטרים קבע שירות המבחן כי קיימת רמת סיכון בינונית להישנות ההתנהגות אלימה. על אף הצורך בהליך טיפולי, נוכח עמדותיו השוללות טיפול לצד קשיים ניכרים לפניות לכך, התרשם שירות המבחן כי לא קיימת מוטיבציה ונכונות מצדו לבחון התנהלותו באופן ביקורתי ועל כן לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו, אלא על ענישה קונקרטית בדרך של עבודות שירות.

טיעוני הצדדים

5.

לטענת ב"כ המאשימה, עוה"ד אורית מנצי'קובסקי ומיכל בן דוד, הנאשם יליד 1973, לחובתו 3 הרשעות קודמות, האחרונה משנת 2007 והיא בעבירת אלימות, תקיפת בת זוג והפרת הוראה חוקית. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם זקוק לטיפול של שליטה בכעסים ואולם הוא הביע אמביוולנטיות לגבי הטיפול וסבר כי הוא אינו זקוק לעזרה טיפולית. בתום דחייה של 3 חודשים מסר שירות המבחן כי הנאשם שולב בהליך טיפולי ואולם לא הגיע למפגשים והוחלט על הפסקת הטיפול. שירות המבחן ציין כי הנאשם מתקשה להתמודד, נוטה לתגובות אלימות, יש לו קושי בוויסות דחפים והתייחסות קלת דעת על אודות המעשה. שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית והמליץ על עונש קונקרטי. הנאשם איים על המתלון ובהמשך מימש את איומיו. הנאשם הגיע למקום כשהוא מצויד בקרש גדול, והדבר מלמד על תכנון. פוטנציאל הנזק גדול, אם המתלון היה נוכח במקום. האיום היה

גם כלפי רעייתו של המתלונן. מתחם העונש הינו החל מ- 6 חודשי עבודות שירות ועד ל- 16 חודשי מאסר. ב"כ המאשימה עתרו להשית על הנאשם עונש של 7 חודשי מאסר לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננים.

6. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד שי רודה, מדובר באירוע שהתרחש בעקבות סכסוך בין שני שותפים עסקיים בעקבות חובות של החברה. החובות היו לרשויות המס והמתלונן שילם אותם מכספים שלוה ממשפחתו. הנטל נפל על כתפי הנאשם. לא מדובר באיומים ברף העליון. איום אחד נעשה בטלפון והאיום השני אף הוא אינו ברף חומרה גבוה. גם מבחינת ההיזק לרכוש אין מדובר בנזק חמור. הרכב הוא בבעלות החברה של הנאשם והמתלונן והנזק שנגרם לו הוא של כמה מאות שקלים בלבד. מתחם העונש מתחיל ממאסר על תנאי ועד ל- 6 חודשי עבודות שירות. הנאשם היה מעוניין לעבור הליך טיפולי ואולם הוא מפרנס משפחה ושלושה ילדים קטנים והיה עסוק בפרנסה יותר מבשיקומו. הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו, לא נפתחו נגדו תיקים נוספים, הוא פנה מיוזמתו לקבלת טיפול רפואי והוא יציב תעסוקתית. מצבו הכלכלי לא קל בעקבות החובות, ושליחתו לעבודות שירות תכביד עליו. עברו הפלילי ישן. לפיכך, עתר ב"כ הנאשם להשית על הנאשם מאסר על תנאי ולחלופין צו של"צ.

7. הנאשם הביע חרטה על מעשיו.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

8. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.
9. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו הינם פגיעה ברכושו של אדם (באשר להיזק לרכוש) וכן פגיעה בשלוות נפשו של אדם (באשר לעבירת האיומים).
10. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערכים המוגנים הינה ברף בינוני. אמנם אופי האיום אינו ברף חומרה גבוה, ואולם העובדה כי הנאשם השמיע את איומו שעה שהוא אוחז בידו קרש עץ גדול ובהמשך אף מימש את איומו ופגע ברכושו של המתלונן מעלה את רמת החומרה.
11. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים שונים החל ממאסרים על תנאי ועד מספר חודשי מאסר מאחורי סורג ובריה (ראו בין היתר עפ"ג (מח' י-ם) 20049-12-14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (10.3.15); ת"פ (רח') 1068-08-14 **מדינת ישראל נ' כהן** (3.12.14); ת"פ (רמ') 18050-11-15 **מדינת ישראל נ' זיאדה** (27.12.15); ת"פ (רשל"צ) 21898-04-15 **מדינת ישראל נ' אייזנברג** (27.12.15); ת"פ (ק'ג) 36801-03-15 **מדינת ישראל נ' פלוני** (27.4.15); ת"פ (עכו) 19803-05-16 **מדינת ישראל נ' פלוני** (15.5.16); ת"פ (טב') 51812-07-15 **מדינת ישראל נ' נחום** (13.1.16)).
12. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לכך שהנאשם הגיע לביתו של המתלונן ודפק על דלת הבית כשהוא אוחז בידו בקרש עץ גדול עטוף ברזל. משהתברר לו כי המתלונן אינו בבית, ביקש הנאשם להיכנס לבית ולבדוק בעצמו. משסירבה המתלוננת להכניסו, התקשר הנאשם למתלונן ואיים כי יפגע בו אם לא יגיע ויביא עימו כסף. בהמשך השליך את הטלפון על האדמה בחצר הבית, אחז בקרש וניפץ באמצעותו את חלון המטבח, ולאחר מכן ניפץ באמצעות הקרש את שמשות רכבו של המתלונן והכה ברכב באמצעות הקרש. בהמשך איים הנאשם על

המתלוננת. העובדה כי הנאשם הגיע למקום כשהוא מצויד בקרש עץ גדול עטוף בברזל מלמדת כי למעשיו קדם תכנון. כתוצאה ממעשיו נגרמו נזקים לחלון הבית ולרכבו של המתלונן. השימוש בנשק קר כמו גם התנהגותו של הנאשם שנוכח לדעת כי המתלונן אינו בבית מלמד על פוטנציאל הנזק שעלול היה להיגרם לו היה המתלונן נמצא בבית. הנאשם פעל כמתואר על רקע סכסוך כספי בינו לבין המתלונן בשל חובות אליהם נקלע העסק שהיה בבעלותם.

13. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** הינו החל מצו של"צ ועד לשנת מאסר בפועל.

14. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא. **השיקול השיקומי** הינו ממין העניין ואולם על אף ששירות המבחן ניסה לשלב את הנאשם בהליך טיפולי, הנאשם התקשה להתמיד בו ולגלות מוטיבציה. לפיכך, אין מקום לסטות ממתחם העונש בשל השיקול השיקומי.

גזירת העונש המתאים לנאשם

15. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שהנאשם יליד 1973, נשוי ואב לשלושה ילדים. כמו כן נושא הנאשם בנטל של תשלום חובות אליהם נקלע העסק אשר היה בבעלותו. הטלת עונש מאסר, גם אם ירוצה בעבודות שירות, תפגע ללא ספק ביכולתו לעבוד, לפרנס את משפחתו ולשלם את חובותיו. הנאשם הודה במיוחס לו, הביע חרטה ונטל אחריות על מעשיו. לחובתו של הנאשם שלוש הרשעות קודמות אשר התיישנו, בעבירות רכוש ואלימות נגד בת זוג.

16. עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב להתרשמות שירות המבחן לפיה הנאשם מתקשה להתמודד עם מצבי מצוקה ולחץ ונוטה לתגובות אלימות וכי הוא מתקשה בשליטה בכעסים. כמו כן נוכח עמדתו השוללת צורך טיפולי מעריך שירות המבחן כי קיימת רמת סיכון בינונית להישנות ההתנהגות אלימה.

17. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בעבודות שירות לצד עונשים נלווים. כמו כן נוכח הפגיעה ברכושו של המתלונן יש מקום לפצותו.

סוף דבר

18. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. **3 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בעבודות שירות.** עבודות השירות תבוצענה בהתאם להמלצת הממונה. תחילת עבודות השירות ביום 13.2.17.

ב. **4 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מהיום כל עבירת איומים או היזק בזדון.**

ג. **פיצוי בסך 3,000 ₪ למתלונן.** הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט עד ליום 1.2.17 ויועבר למתלונן על פי פרטים שתמסור המאשימה.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ט חשוון תשע"ז, 20 נובמבר 2016, בנוכחות הצדדים.